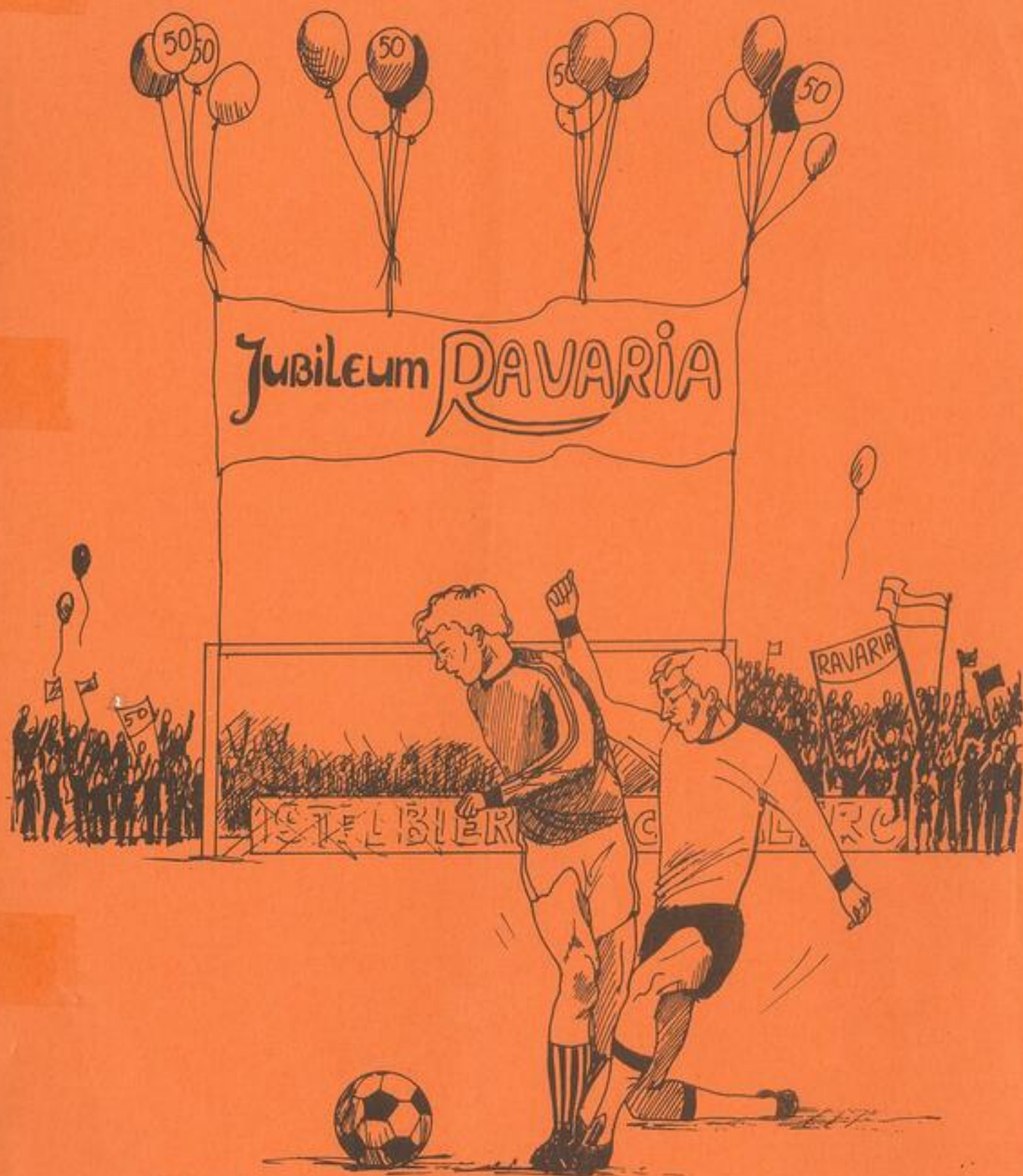

H E T J U B I L E U M N U M M E R V A N R A V A R I A
=====

Uitgegeven ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan van de
R K S V "R.A.V.A."

met welwillende medewerking van:

J. Binnerts voorzitter ; C. Ledderhof hoofdjeugdleider ;
H. Heemskerk oud-jeugdleider ; F. Hoefnagel oud-leider ;
J. Schellings pupillensecretaris ; P. Schönherr oud-leider ;
J. Margés oud-secretaris ; L. de Koning oud-hoofdj.leider ;
W. v. Rongen oud-jeugdsecretaris V.V.P. ; R. Duijkers ;
A. Munier jeugdleider/hoofdredacteur.

verder met medewerking van A. ten Berge jeugdcommissielid.
De lay-out en druk van deze jubileum-uitgave berustte bij
Huub ten Berge.
En voor de laatste maal, het geheel onder verantwoording van
C. van Lieshout.

Het foto-materiaal werd beschikbaar gesteld door de heren
C. Ledderhof en C. van Lieshout.

met dank aan allen die
hun medewerking gaven
voor de tot standkoming
van deze uitgave.

april 1980
=====

R. A. V. A. 50 J A A R

Hierbij krijgt U aangeboden een "RAVARIA-SPECIAL";
Een uitgave voor onze jeugd, ditmaal in het bijzonder gewijd
aan het komende jubileum, want RAVA wordt 50 jaar !!!

In die vijftig jaar is ons RAVA van een klein clubje in de
beginperiode uitgegroeid tot een behoorlijk grote vereniging.
Waarbij altijd het streven is geweest RAVA een goede naam te
bezorgen en die naam ook altijd hoog te houden.

En omdat RAVARIA ons aparte jeugdblad is, vind ik het zo fijn
op deze plaats naar voren te mogen brengen dat men bij RAVA
altijd veel belang heeft gesteld in en ook aandacht heeft ge-
schonken aan de jeugd.

Voor al de laatste 20 jaar is er door onze jeugdleiding prachtig
werk verricht. Prachtig én noodzakelijk.
Want een vereniging zonder goed geleide jeugd heeft nu eenmaal
erg weinig toekomst.

Daarom wil ik graag in deze speciale RAVARIA-uitgave oprechte
bewondering en welgemeende dank uitspreken aan ALLEN die in de
afgelopen 50 jaar zoveel zorg en inzet hebben getoond voor onze
RAVA-jeugd.

Want wie de jeugd goed opvangt en begeleidt, die bouwt aan zijn
toekomst.

Nog veel succes daarmee.....

J. M. Binnerts
(voorzitter)

GEFELICITEERD -----

RAVA is jarig.....

Vijftig jaar geleden werd onze voetbalclub RAVA opgericht en dat is een welgemeende felicitatie waard aan allen die zich bij onze vereniging betrokken voelt.

En waar kan ik, namens de jeugdcommissie, deze gelukwens nu beter uitspreken dan in RAVARIA.

In ons eigen clubblad, dat nu al zo'n 15 jaar de spreekbuis is van onze jeugdafdeling. Waarin jongens en leiders de gelegenheid hebben hun zegje te doen.

In dit jubileumnummer zullen hoofdzakelijk "ouderen" zijn die aan het woord komen. Bij een mijlpaal, zoals nu door RAVA bereikt, ontkom je er nu eenmaal niet aan even achterom te kijken en wie kunnen dat beter doen dan zij die al wat langer meelopen.

Zo'n blik in de achteruitkijkspiegel is niet alleen een leuke, interessante bezigheid voor diegenen die "erbij" waren maar zeker ook voor onze huidige jeugdleden. Te weten hoe het allemaal gegroeid is. Aan wie het allemaal te danken is dat de jeugdafdeling door de jaren heen een bloeiende loot aan die stevige, gezonde RAVA-stam is geweest.

Dát er tal van mensen nodig zijn geweest om er voor te zorgen dat wij, thans ons gouden feest kunnen vieren zal duidelijk zijn.

Niet te schatten is het aantal jeugdleiders dat zich in die 50 jaar heeft ingezet om de jeugd te kunnen laten voetballen en daarnaast nog andere ontspanningsmogelijkheden te bieden. Voor kortere of langere duur, maar allen met hetzelfde enthousiasme, gedreven door hetzelfde ideaal. Veel van hen zijn naamloos de RAVA-geschiedenis ingegaan. Van anderen worden de namen nog steeds met een zeker ontzag en met een klank van: "Herinner-je-die-nog" uitgesproken.

Maar allen verdienen zij onze dank en bewondering.

Het noemen van namen is altijd gevaarlijk. Het lijkt wat oneerlijk ten opzichte van hen die niet genoemd worden maar zich evengoed het vuur uit de sloffen gelopen hebben en/of dat nóg doen.

Toch hoop ik dat niemand het mij kwalijk neemt als ik het er toch op waag 3 uitzonderingen te maken. Voor 3 man die ik tussen al die "kanjers" van jeugdleiders persoonlijk als "Kanjerkoningen" heb ervaren.

Toen ik zo'n 30 jaar geleden de eerste bal in RAVA trachtte te raken, zwaaide wijlen de heer H. Lucas de scepter over de jeugdafdeling, die nog niet zo groot was als nu, maar die onder zijn bekwame leiding gestaag groeide. Als hij, staande bij de (oude) kleedkamers, zijn: "Hééé.....jongelui" lanceerde was hij tot bij de verste hoekvlag op het derde veld te horen.

Helaas was het hem niet gegeven samen met ons dit gouden feest te vieren maar zijn naam mocht zeker niet onvermeld blijven.

Dat ik niet om "onze" Kees van Lieshout heen kan zal ieder duidelijk zijn. Zijn komst bij RAVA heeft hijzelf in Jong Talent van april 1965 (het RAVARIA van nu) omschreven als die van een "onmondige baby" in de RAVA-familie. Nu zijn bij babies "windjes" heel gezond. De frisse wind die baby van Lieshout door onze jeugdafdeling heeft laten gaan vormde daarop geen uitzondering. Het groeide aan tot stormkracht en de RAVA-jeugd beleefde een ongekende bloeiperiode. Die baby van toen is allang geen baby meer, maar de nestor van onze jeugdcommissie. Een commissie die hij dit jaar gaat verlaten. Wij zullen hem missen

En dan last but not least: Ig. Nader adres overbodig !!

Ig wás er, Ig is er. En wat ons aangaat mag Ig altijd blijven....

Vijftig jaar RAVA : een mijlpaal maar geen rustpunt.

Even omkijken mag, maar dan snel weer de blik vooruit. Want het jeugdvoetbal is nog steeds in beweging en het is zaak bij te blijven. Niet wat betreft de negatieve kanten die de laatste jaren steeds nadrukkelijker de aandacht naar zich toe trekken.

Spelverruwing, commentaar op wedstrijdleiding, moeilijkheden rond de velden.

Helaas, óók bij ons jeugdvoetbal. Zaken die een levensgrote bedreiging vormen voor onze voetbalsport.

Wil ons gouden feest niet slechts een afsluiting zijn van een bepaalde bloeiperiode maar tevens een vertrekpunt voor een gezonde toekomst zullen wij met ons allen moeten trachten ons voetbal gezond te houden. Dat hoeft niet ten koste te gaan van onze sportieve drang een prestatie te leveren: het willen winnen van een wedstrijd. Integendeel, een goede gezonde sfeer verhoogd de mogelijkheid je sport zo fijn en goed mogelijk te beoefenen.

Dat we wat dat aangaat bij RAVA niet pessimistisch behoeven te zijn, daarvan ben ik overtuigd. Onze jeugd heeft ons vertrouwen.

En ons huidige leiderskorps, waarin mensen druk bezig zijn de kroon van eerder genoemde "Kanjerkoningen" over te nemen, staat daar borg voor.

Het is daarom dat ik van harte kan en mag zeggen : RAVA GEFELICITEERD !!!

C. Ledderhof
Hoofdjeugdleader

EEN BEETJE

RAVA (DERLANDSE) GESCHIEDENIS

Hoewel dit jubileumnummer van RAVARIA in hoofdzaak terugblijkt op de laatste 15 à 16 RAVA-jaren, willen we daarnaast toch een kleine greep uit de nog oudere doos doen.

Een hele kleine greep weliswaar omdat in het afgelopen jaar het RAVA-Nieuws al wekelijks een duik in de historie heeft genomen. Maar RAVARIA zou niet helemaal compleet zijn als ook wij niet éven teruggingen in de "oertijd" en omdat wij er nu eenmaal niet van het begin af aan zijn bij geweest zijn wij zo vrij hiervoor de voortreffelijke jubileumuitgave t.g.v. het 40-jarig bestaan te raadplegen.

Dan zien we dat op 18 april 1930 een voetbalclub werd opgericht met de naam RAVA, wat betekent Raphaël Afdeling Voetbal en Athletiek. Nu is van dat laatste niet veel terecht gekomen maar gevoetbald werd er uiteraard vanaf het eerste moment wel n.l. met 5 elttallen aan de Kijkduinselaan.

Als clubkleuren werden eerst gekozen zwart voor de broek (dat moest toen bij R.K. verenigingen) en een groen shirt. Dat groen vond men eigenlijk niet zo mooi en werd gelijk veranderd in oranje.

In 1932 kon het eerste jeugdelftal dat voor voor RAVA een kampioenschap behaalde worden bejubeld n.l. RAVA-B. De jeugdtallen werden toen nog niet genummerd maar heetten A, B, C enz., wat dus niets met A- of B-klasse te maken had. Pupillen waren er toen nog niet.

In dat zelfde jaar vertrok RAVA al naar het Zuiderpark om daar samen met VVP 3 velden te bespelen. Het huidige eerste veld was VVP-veld, het 2e veld was voor RAVA (daar speelde dus ook het eerste op) en op het 3e veld mochten beide clubs tegen de bal trappen.

Zeven jaar later waren er al 4 senioren elftallen en 4 juniorenteams waarin we in het A-elftal de naam van L. de Koning, onze latere hoofdjuniorenleider tegenkomen.

In dat jaar werd er weer een juniorenelftal kampioen, RAVA-C, met een doelsaldo van 136-24 uit 18 wedstrijden. Als beloning mocht dat elftal een voorwedstrijd spelen bij een uitwedstrijd van RAVA 1. De tocht naar Schiedam werd gemaakt per.....fiets !!! (nu vinden we VELO al ver.....)

Toen kwam de oorlog en dat had voor RAVA ook eigenaardige konsekwenties. Omdat de Duitsers bang waren dat er parachutisten op onze velden zouden landen sloegen ze overal palen in de grond. Nou was dat voor de training misschien niet eens zo onhandig maar voor het spelen van wedstrijden bleek dat knap lastig (die 4 doelpalen staan vaak al in de weg) En daar de kleedkamers als paardestallen werden gebruikt week RAVA uit naar het 2e gedeelte. Het RAVA-Nieuws verscheen niet meer want het papier was op en het duurde tot 1946 eer er weer op eigen veld gespeeld kon worden. Omkleden ging daar echter nog niet. Daarvoor moest men oversteken naar het zwembad.

Na de oorlog werd de heer H. Lucas hoofdjuniorenleider en zou dat tot 1958 blijven. Een man die altijd aanwezig was en naast het leiden van de jeugdafdeling (er was nog geen jeugdcommissie) nog tal van andere activiteiten ontplooidde.

In de seniorenopstellingen van 1949 vinden we 2 namen van mensen die nóg steeds voetballen: de heren H. Borst (ook zaterdag nog steeds op onze velden te vinden) en C. Zandvliet (die ook nog af en toe een jeugdwedstrijd fluit). We hadden toen ook naast 5 juniorenelftallen ook 2 pupillenteams en daarin stonden o.a. opgesteld Th. de Zwart (vader van Erik, jun.3) H. Kuipers (vader van Semmy, mini's 3) en P. v.d. Snoek (vader van Maurice, pups 2). Lid zijn van RAVA is kennelijk erfelijk belast....

In 1955 ging de RAVA-jeugd voor het eerst op kamp, via de N.K.S. Drie jaar later trad de heer Lucas af als hoofdjuniorenleider en werd de eerste jeugdcommissie een feit onder voorzitterschap van de heer H. Hoefnagel.

Dat RAVA groeide en bloeide blijkt wel uit het feit dat wij in 1959 liefst 13 junioren- en 3 pupillenelftallen hadden.

Welpen bestonden nog niet, laat staan mini's.

In pups 1 speelde Henk Heemskerk (oud-leider, nu bestuurslid) en A. v.d. Snoek (oud-leider en vader van Patrick, welpen 3).

In dat jaar vertrok de heer Hoefnagel en maakte plaats voor frater Leobertus, die op zijn beurt als hoofdjuniorenleider werd opgevolgd door de heer M. Swarts.

In al die jaren moesten we het zonder clubgebouw doen maar daar kwam in 1962 een einde aan toen na lange voorbereidingen in november ons huidige clubgebouw feestelijk werd geopend.

Met die opening werd een nieuwe bloeiperiode van ons clubleven ingeluid. Maar daar zullen we het op deze pagina niet over hebben. We zijn dan n.l. aangeland bij het tijdperk "van Lieshout" en wie kan dáár beter over vertellen dan hijzelf.....

DE RAVA-JEUGD EEN JEUGDBEWEGING ZONDER WEERGA

Geschiedenis schrijven vind ik een hachelijke onderneming. Geschiedenis lezen is over het algemeen een taaie bedoening. De geschiedenis schrijven en lezen van het wel en wee, van de ups en downs van de RAVA-jeugd gedurende de laatste 15 jaren moet iets heerlijks zijn.

Alles komt weer in gedachten terug, hoe stuntelig we begonnen met diverse activiteiten. Als je dat vandaag aan de dag hetzelfde zou doen, zouden bij een heleboel mensen de haren ten berge rijzen - hoe konden jullie - hoe durfden jullie -

Maar juist door die durf, door dat kunnen, door de geweldige inzet van al die werkers van de eerste uren kunnen wij geschiedenis schrijven; genieten onze jeugdleden van de activiteiten die hen thans geboden worden. Geboden kunnen worden en wat doet het er dan toe precieze data of tijdstippen te noemen, neen gewoon lekker je gedachten terug laten gaan, lekker rommelig door elkaar - we leven vandaag de dag al genoeg in tabellen, lijsten en computers - kom laten we die oude rommelige tijd eens lekker rommelig terughalen -

Zo'n 17 jaar geleden kwam op een mooie zomeravond aan de Wolweversgaarde de toenmalige hoofdjuniorenleider een zekere Heer M. Swarts eens poolshoogte nemen of een zekere van Lieshout wel rooms genoeg was om toe te treden tot de gelederen van het leiderscorps van RAVA. Blijkbaar was dit wel het geval want die zaterdag daarop mocht ik met 11 jongens op pad. Ik vergeet die zaterdag nooit, het was meteen raak, want met 12 jochies van 10 à 11 jaar mocht ik naar - Wilhelmus - door de drukke binnenstad op naar Voorburg, het oude Wilhelmusterrein - dat er toen die jaren geen ongelukken gebeurd zijn, mag terecht een wonder heten.

Toen ik bij RAVA kwam werd er gevoetbald - verder niets - je werd uiteraard getraind en af en toe werd er ingeschreven voor een NKS-kamp.

Na kennismaking met de Heer Han van Zee, de toenmalige jeugdsecretaris en na enige weken kwam ik op het idee een sportdag voor de jeugd te organiseren, na het seizoen. Han was meteen enthousiast - stelde een beker beschikbaar : de "Nolk van Goghbeke" en liet aan mij de organisatie.

Op een stralende zomerdag werd die eerste sportdag gehouden. Alles was er - behalve het leiderscorps van RAVA - ook Han van Zee ontbrak, want die was met zijn elftal op een tournooi en daar stond Kees alleen - met zo'n 50 jongens en - met hun vaders. Het was de eerste keer dat ik ondervond dat ook de ouders der jongens een geweldige rol bij RAVA konden spelen - ik herinner mij de Heren Vonk (vader van Hans en Hannie) John Elbers e.v.a. Het werd een happening zonder weerga en die eerste sportdag werd gewonnen door een heel klein jongentje, die zowat alles kon, een zekere Ben Borsje, wiens naam als eerste op de nog steeds bestaande beker vermeld staat.

Inmiddels had ik een echt elftal gekregen een c-elftal, welwillend beschikbaar gesteld door John Elbers jr. met E. Sneek in het doel, en met namen van de Gebr. Rossit, Ron Duykers, Hans Vonk, Aad Heemskerk, Han van Zee, Uli Schwidder, werd dit een wereld-elftal, dat steeds in de bovenste regionen te vinden was en 2 maal kampioen werd .

Inmiddels was ik op verzoek ook in de jeugdcommissie terecht gekomen. Eerst benoemd als hoofdpupillenleider wat ik precies 2 weken ben geweest, want toen bestond het nog niet dat een hoofdpupillenleider ook leider van een junioren-elftal kon zijn - en dat elftal preveleerde toen echt wel -

Dus lid van de jeugdcommissie - het tweede jaar vertrok een deel de RAVA-jeugd o.l.v. Han van Zee naar Horst voor een jeugdkamp der NKS - daar Han van Zee vrijdags moest vertrekken i.v.m. zakelijke bisnis zou ik hem voor de laatste avond en vertrek vervangen. Dat deed ik - en gezien de omstandigheden daar - het doen en laten van alles en iedereen besloot ik het te gaan proberen een eigen kamp op poten te gaan zetten - Waarom niet ?? Er waren medewerkers genoeg. Een en ander werd in de jeugdcommissie gebracht. Iedereen was er huiverig voor ... op één na - een zekere Frater Pacianus voelde geweldig veel voor dit idee - enne een zekere Ig. van Bezooen was na een week nog enthousiaster dan wij tweeën bij elkaar

Maar hoe zet je zoiets op ?? Nu had ik gelukkig wat ervaring van kampen in de vrije jeugdsector - dus diende we eerst een kampeerboederij te zoeken. Op naar het zuiden - een tip bracht ons in Valkenswaard.

Bij de VVV aldaar kregen we te horen dat er prachtige kampeerterreinen waren even buiten Valkenswaard de Malphie geheten. Het was inderdaad een schitterende omgeving, maar we konden toch niet zomaar in het bos gaan slapen.

Dus op naar een tentenverhuurinrichting - die vonden we - We vonden de boerderij als kamp-adres, kregen alle medewerking - en het eerste kamp was een feit -

Met een 25 tal jongens en Ig en Pacianus en Ton v.d. Snoek en Han van Zee werd dit eerste kamp, ondanks de stromende regen een overweldigend succes. Vooral het nachtspel, door ons niet gewild, waarbij Han van Zee in een spierwit overhemd ongezien trachtte te patrouilleren en daarbij menige klap opliep, is onvergetelijk. Gezien dit succes werd het kamp uiteraard een vaste regel bij RAVA. Nog tweemaal Valkenswaard met als onvergetelijke leiders Cor Drabbe, John Elbers, Ton v.d. Snoek, Ton Hazebroek en Aad Noordam.

Kersvers in de herinnering ligt ook nog de avondbespreking van de leiders waarbij iedereen, iedereen trachtte te overtroeven in het "elkaar op de kast te jagen"

Op zon'n heerlijke zomeravond was onze Ig het "naadje". Over een heel onschuldig iets - te weten "een inspectie van het bestek der jongens" krom Ig naar een ongekend hoge kast, een record dat nog steeds op zijn naam staat - en net toen hij meende de reddende hand van ons aller Pas te kunnen grijpen, liet deze hem los ... arme Ig ...

Wat koop je voor een blessure?

Beter voorkomen én genezen met

B.M.P.-sportverzorging.

Goed verband. Elastische en niet-elastische
windseis. Warmtepleisters enz.

U VINDT HET BIJ:

DROGISTERIJ STARRENBURG
SCHAARSBERGENSTRAAT 57
TELEFOON 60 72 62.

En nu de naam van Ig genoemd is mag, neen moet er bij gezegd worden dat de kampen zonder hem onmogelijk gebracht hadden kunnen worden..

Natuurlijk verliep niet alles zonder horten en stoten - menigmaal liepen de tenten onder - en dan was het "wassen" geblazen..... Naast de naam van Tante Sidonia kreeg ik hierbij nóg een "ere"-titel, die van de "Witte Reus".

Op die kampen in Valkenswaard werden sportief gezien de meest wonderlijke dingen gedaan - de sportdag was echt "prestatie" gericht - en de meest luie donders werden ineens sporthelden.

Overgetelijk was de marathon van Nico Ruiter, die daarmee een Volkswagen kon winnen als hij binnen een recordtijd liep. Hij flikte het - kreeg géén Volkswagen en nadat hij na een half uur bijgekomen was, was hij wel de held van de dag....

Ongelukken deden er zich Goddank weinig voor - een gebroken pols was het ergste, maar al erg genoeg natuurlijk.

Op Valkenswaard waren we uitgekeken - we trokken verder zuidelijk en kwamen in België terecht. De kampvoorbereiding hiervan vergeten we ook nooit - Frater Leobertus zou een goed adres voor ons zoeken - een soort HTO en wij maar denken aan een luxe hotel.....

Wat we wel vonden was een ideaal kampterrein bij de familie Nijsten - 1x op het kampeerterrein en 4x op het provinciale kampeerterrein, het werden evenveel ongekennde successen.

Op dit kamp kwamen ook de "droppings" in zwang. Vooral de allereerste werd een daverend succes. Ene Zupelli zag kans na vertrek 's-avonds om 11 uur om zich 10 uur in de ochtend door ons te laten oppikken - 20 km van ons kamp, wandelend in de richting.....Nederlandse grens. En onweten - en regenen.... We dachten een in zak en as lopende groep te vinden. In tegendeel - luid zingend vond men het jammer dat men terug moest....

Dat de kampen succesvol waren bewezen trouwens ook de leiders. Regelmatig zagen we dezelfde terug...Cor Drabbe was vertrokken - in zijn plaats kwam Paul Schönherr die met de toen 17-jarige Janine Nijsten het opperbest vinden kon !!!

Na België kwam het hoofdstuk Bergeyk - en dan behoef ik heel weinig meer te zeggen.... Het was ook op dit kamp dat ene Ledderhof meeging, nou dat heeft-ie wel geweten - maar daarover later.

John Elbers had de eer, en dat mag gerust gezegd worden - een leuke plek annex café voor ons te vinden: café "De Postduif".

Ig rook "handel" en de familie Tilborghs deed haar intrede bij RAVA.

Al snel werd het moeders. "Moeders" is nu een begrip voor RAVA.

Van bestuurslid tot de kleinste mini-welp - en dát zegt toch heel wat.

In Bergeyk werd de zwaarste marathon, ooit gehouden, bij RAVA ingesteld.

Van Bergeyk naar Weebosch. Inmiddels hadden we de kampen gescheiden, het was wéér John Elbers die dit op zijn debet krijgt, met Paul Schönherr en Corrie Elbers (voor het eerst een vrouw mee op kamp) betrokken zij met B-klassers een ander kampterrein, een 200 meter verder.

Dat werd een geweldig geslaagd experiment - en het werd voortgezet in Bergeyk en Weebosch - het kamp van die grote marathon - die door slechts 4 man werd uitgelopen, in volgorde: Wouter de Jager, Nico van Lieshout, Herman Koopman en Ed van Genugten

Twee kampen: de B-klassers bij moeders achter in de tuin - hier waren Fred Hierck en ik de leiders - op het andere kamp der C-klassers in Weebosch waren dat Jérôme, Ig, Gerard, G. Bauman en niet te vergeten Roy Palm.....

Onvergetelijk was ook een kamp in België waarbij, weer gescheiden, de heren B-klassers het naar de zin van een ingenieur, die 500 meter van het kamp woonde, té bont maakten - we dienden het kampterrein te verlaten - (dit was eigendom van eerder genoemde familie Nijsten) en te verhuizen naar een gemeentelijk kampeerterrein - heel veel gerommel - verhuizen - maar hierdoor werd het alleen maar beter - de heren konden zich nu echt uitleven - en dat hebben ze gedaan - vooral de act van Harry Jacobs, midden in de nacht, deed leider Henk Jansen (die de verhuizing maar moeilijk kon verwerken) over de grond kruipen van het lachen...

We hadden toen ook zelfstandige kooksters - ja, 2 meisjes verzorgden de inwendige mens. Miranda van Jaarsveld met vriendin kookten niet alleen maar konden met de jongens diepzinnige gesprekken voeren...

In dit kamp was de trip naar Huy onvergetelijk - maar óók bloedheet !!

Later werden de kampen steevast in Bergeyk en omgeving gehouden, maar de eersten zijn voor Uw geschiedschrijver nog steeds de meest dierbare. In die pionierstijd kon en lukte alles - improviseren lukte altijd en elke laatste zaterdag bracht een zwaar afscheid....

De latere kampen onderscheidden zich van de eersten dat de leeftijd steeds jonger werd - alles meer werd georganiseerd en geperfectioneerd en daardoor een deel van de gezelligheid verdween - maar.... ik haast mij er bij te zeggen dat ze persé niet minder zijn !!!

Ook het leiderscorps veranderde drastisch - alleen Ig en ik bleven van de oude garde over - nieuwe leiders dienden zich aan en deden het geweldig - fijn is het te konstateren dat de leiders van nu..... vroeger deelnemers waren...

De laatste kampen denken we aan Fred Hierck, Jérôme Schellings (die later afhaakte), Peter Hess, Rob Wigleven, nog later Paul vd Broek en Lidy.

Maar die kampen liggen nog zo vers in het geheugen dat het nog geen geschiedenis is.

Ig haakte slechts 1x af en werd toen waardig vervangen door mevrouw J. Sens en Lidy.....

Begripen qua eten..... bruine bonen met haché bij een temperatuur van 30 graden - gestampde andijvie met spek (later verboden) en de onvergetelijke slaatjes van IG....

Een bus die zich op ons kamp, nadat wij gelukkig waren uitgestapt, totaal in de vernieling reed, ondanks onze waarschuwingen. De trip naar Brussel, het vuurwerk en de kampvuren - de one-man shows van Gerard Bauman, Harry Jacobs, Jacques Burg, Peter Meyer - de puzzeltochten en droppings, de avondspelen. En de zgn. straffen op overtredingen, waarbij de leiders zich van hun beste kant lieten zien - zo werd Theo Putters vervloekt om zijn strafexpeditie midden in de nacht - het ergste voor de jongens was dat hij het zelf heerlijk vond !!

Vandaag de dag zijn de leiders wat gemakkelijker en beperken zich de straffen tot w.c-schoonmaken en corveeën - heerlijke tijden -

En.... vanzelfsprekend probeerden de jongens de leiders te nemen - toen lukte dit niet - en dat lukt ze nog steeds niet - al moet ik erbij zeggen dat de jongens vroeger veel meer fantasie hadden en.... meer eerbied voor andermans spullen.

De kampen..... een onvergetelijk hoofdstuk in de geschiedenis der RAVA-jeugd - dat niet mag verdwijnen.....

En dat we het goed deden bewijst het feit dat andere Haagse Voetbalverenigingen kwamen informeren hoe we dat toch deden....
Mag het even ???????

Keren we terug naar het begin - M. Swarts werd secretaris - aan mij was de eer hem als hoofdjuniorenleider op te volgen - Het bestuur bestond toen uit de heren J. Binnerts, M. Swarts, A. Dijkmans, A. Weber, J. Margés en I. v. Bezooijen. De eerste begroting werd ingediend en stuitte op veel weerstand: zoveel geld voor de jeugd ????? Het was Jacq. Margés die toen de woorden sprak die mij altijd bijblijven "... we hebben jeugd, er wordt nu iets voor gedaan, we moeten het straks van hen hebben, dus erdóór met die begroting..." Sedert die tijd hebben we nimmer meer last gehad !!!

Van die eerste jaren herinneren we ons nog de weekends - 4 in getal - In Voorschoten ontdekten we een jeugdherberg. Het idee daar een weekend te houden in het gesloten seizoen vond weerklank - geweldig waren die weekends - één in samenwerking met VVP, welke samenwerking o.l.v. de heer Wim van Rongen en ondergetekende steeds beter werd - De jeugdcommissie was toen nog erg klein. Naast hoofdjuniorenleider en Han van Zee als secretaris hadden we Ig v. Bezooijen, de heer Wolters, Bart Faay en frater Pacianus.....

Toen Han van Zee vertrok nam ik zijn functie over en B. de Koning werd hoofdjuniorenleider - het werd de tijd van activiteiten waar je U tegen kan zeggen.....

Toen kwamen naast de bestaande kampen en weekends, de Sinterklaasvieringen, sluitingsavonden, eigen tournooien, sportdagen, zaalvoetbal-tournooien met RKAVV, GDA, VELO en Q.Steps, het Hans Macco-tournooi en RAVARIA...

Onvergetelijk waren die Sinterklaasavonden. Het waren satirische programma's vol humor en ons clubgebouw werd omgetoverd in een soort theater. De beste was meteen de laatste toen een deel der RAVA-jeugd zelf een deel van het programma mocht maken. O.l.v. Johan de Korte en Aldo Rossit werd dit een ware happening.

Inmiddels had schikking ge-een elftal dat kon op voetbal-dat niet alleen groep die met overal voor te met een prima Namen ?? Stan vd Steen, Cock Hazenbroek, G. Derikx, G. van Duijkers, R. Leeuwen en Het kon niet knapen moesten en dat werden Ron Duijkers seizoen als

ik wel de be-kregen over bijna alles gebied, maar Het werd een alles meedeed, vinden was en sfeertje... v. Dongen, H. v. Vliet, Fr. v. Ruiten, A. Egmond, Peter Hoffs, Paolo v. H. Vervloed... anders of deze kampioen worden ze dan ook prompt trok het hele grensrechter mee.

Na die Sinterklaasavonden kwam.... de Fancy-Fair. De heer Jungschläger verklaarde mij dat daar heel wat voor kwam kijken. Hij kon het weten want in vroeger jaren was hij de man die dergelijke dingen organiseerde.

Hij twijfelde aan het succes - maar dat kwam er wel degelijk, maar daarover straks meer.

Weer later vonden we dat ook de A-klassers een eigen aktiviteit moesten hebben. Wat te doen ??? Wat is er beter dan de jongens in een bus te stoppen en het buitenland in te gaan.

De Duitslandtrips waren geboren - de eerste ging nog via de Euro-sportring naar Kassel.... Met als leiders C. Ledderhof, J. Botermans, P. Vervloed, Ig v. Bezooijen en ondergetekende werd dit een succes - maar niet dankzij de Euro-sportring.

We besloten ook dit zelf te gaan doen, maar ook dat is een hoofdstuk apart.

De jeugdcommissieleden, wie dat ook waren - ondanks verschil van inzicht, het liep onderling altijd prima. Namen ???

De heren J. Botermans, Ledderhof, van Bezooijen, van Zee, Pacianus, Leobertus, Putters.... Toen de heer de Koning vertrok verzocht ik de heer Ledderhof die zware taak over te nemen. Hij stemde toe - en dat dit een gelukkige keus was, er twijfelt niemand aan....

Ons leiderskorps ??? Namen ??? Die eerste tijd - de heren Elbers, de Koning, G. Hoefnagel, F. Hoefnagel, Drabbe, Macco, M. Swarts, Vervloed, Schönherr, v.d. Snoek, H. Heemskerk, Hierck (P), neen aan leiders hebben we nimmer gebrek gehad, later Botermans, Jansen, Ledderhof, Hierck, ook van het huidige leiderskorps waren er toen al veel actief.

U ziet dat de diverse jeugdcommissies heel wat op poten gezet hebben en het fijne hiervan is dat deze aktiviteiten er nu bijna allemaal nog zijn - er kwamen er alleen maar bij - zoals het jeugdkarnaval waarvan J. Schellings de geestelijke vader is en de aktiviteiten tijdens gesloten seizoen.

De jeugdcommissie verdient aller steun en gelukkig heeft het bij RAVA daar nimmer aan ontbroken. Hulp bij sportdagen, trainingen, vervoer, Fancy-Fair etc. etc. altijd staan ook de ouders klaar de helpende hand toe te steken, is dat niet iets geweldigs ????

Terugblikkend bemerk je dat dit eigenlijk altijd zo geweest is - haalde ik niet de eerste sportdag aan - ons eerste toernooi - waarbij vaders met opgerolde broekspijpen en schop het veld probeerden bespeelbaar te maken, waarbij een deel der jeugdcommissie de hele nacht doorwerkte om dat toernooi door te laten gaan ? Nu nog - nog geen jaar geleden gebeurde er precies hetzelfde - en kijk - daarom is het zo fijn geschiedenis van RAVA te schrijven.....

Wil dat nu zeggen dat er in de diverse jeugdcommissie nimmer strubbelingen waren? Natuurlijk wel - dikwijls vond men mij te vooruitstrevend en te eigengereid, ik nam te veel hooi op de vork en was te solistisch. Ach men zal best gelijk gehad hebben, maar een feit was en is, dat dit nimmer aan de bar of langs de lijn behandeld werd maar op de juiste plekken, of met de betrokkenen, of met de jeugdcommissie, en zo kwamen we er altijd uit.

Met de komst van Kees Ledderhof als hoofdjuniorenleider kwamen wel de puntjes op de "i". Achteraf bekeken heeft hij daarin gelijk gehad, al was het toen niet erg gemakkelijk die koers te gaan volgen, maar wij beiden hebben dikwijls water in de wijn gedaan en met fijne opbouwende besprekingen een heleboel geleerd en kunnen doen

Rommelen we verder in de geschiedenis, tja dan kom je natuurlijk aan RAVARIA, toen nog "tussen het 3tje en vijfje" geheten, het werd het lijfblad van de jeugdkern, we zijn nu in ons 3e lustrum en hebben in Den Haag daarmee een record t.w. het langst bestaande jeugdblad van een sportvereniging. De onvergetelijke namen van RAVARIA zijn - Bert v.d. Snoek en Hans Hierck. Vooral onder laatstgenoemde nam ons jeugdblad een grote vlucht - Hans interviewde iedereen en trok er met Bert op uit - interviews van Coen Moulijn, Edde P.G., Frans Henrichs e.v.a. waren voor hen doodgewoon, ze hebben zelfs bij een staatssecretaris belet gehad.

Die jeugdkern verzorgde de activiteiten voor de RAVA-jeugd. Han van Zee noemde hen destijds "de vloermat" van de jeugdcommissie, geen strelende titel, maar die vloermat was van degelijke kwaliteit, hun hulp bij onze evenementen was onmisbaar - Tour Rutgrink, Hans Hierck, Bert v.d. Snoek, Hans Vonk, Cor Drabbe dat waren zo'n beetje de eerste namen later Gerard van Lieshout, Leo Jacobs, John Nolten, Rob Proost, Patric Botermans, en je ziet alweer namen die nu ook functies bekleden - niets is voor niets geweest bij RAVA.

De tweede lustrumviering van kern en RAVARIA werd plechtig gevierd - in Bijhorst te Wassenaar werd de reünie een ware happening, waarbij iedereen aanwezig was, een heerlijk gedenken.

Ineens zitten we weer in de kampen - ik zou er op terugkomen, weet je nog wel? En dan kom ik op ons eerste kamp te Bergeyk, het was ook het eerste kamp van Kees Ledderhof - het was het kamp van de "regen". Wat hebben we toen een water gehad, en wat hebben we een hoop afgelopen - Dat begon zondags al toen we naar Bergeyk - PSV gingen, in de stromende regen liepen we zo'n 8 km, zagen een verregende wedstrijd, toen weer terug - het was bar en boos. De tweede helft van de week werd het droger, gelukkig hadden we toen al ons adres "M o e d e r s" waar we altijd terecht konden en nu nog kunnen, zelfs een seniorenelftal kwam er een zondag op bezoek. Ik meen RAVA 10 met de heren Borst, v.d. Horst, Jungschlager, Grootsholten, Broekhuizen, Ledderhof enz. enz. Die speelden tegen het bierelftal van Bergeyk, ik weet niet meer wie de wedstrijd won, wel weet ik wie het bierdrinken won. De afsluiting van dit kamp is een ware misère geweest, maar dat heb ik niet meer meegemaakt, omdat ik diezelfde dag door moest naar België. De heer Ledderhof daarentegen vergeet die laatste dag nooit. Een bus die niet kwam, het hoosde, geen onderkomen meer en geen eten, ga er maar tegenaan staan. Manmoedig heeft hij zich er doorgeslagen.

Genoeg over de kampen.....

Naast de kampen speelden de "DUITSLANDTRIPS" een voorname rol bij de RAVA-jeugd. De eerste naar Kassel werd al genoemd - we hadden er nog naar Hochheim am Main, naar Kell en Kichheim - de laatste ging naar Gemmenich.

Hochheim is hierdoor een begrip geworden (kalt Ribchen van Fons) en waarachtig vergat ik Luxemburg met de auto-show van Fred Hierck's auto "de Vlo", met het kamplied over Ben Ketelaar wiens oogjes zo raar stonden - Hochheim de glazen-razzia - in Kell het bezoek aan Trier - in Blaimont de tuimeling van Fred, ditmaal zonder hond - de 2e keer in Kell "die Stiefel" een act opgevoerd door Fons Sens, Fred Hierck en Elisabeth.....

De voetbalwedstrijden waren meestal waterpolo-wedstrijden en werden practisch altijd door RAVA gewonnen, dit in tegenstelling tot het Nederlandse Elftal.....

Onontbeerlijk bij deze trips was de hulp van de heren chauffeurs, die zich 4 dagen inspanden om de jongheeren zo veilig mogelijk naar hun bestemming te brengen. Buiten ondergetekende waren dat de heren Sens, de Jager, Hierck, Putters, Proost, en Botermans.

Tijdens deze trips is de naam "Cochem" ook onsterfelijk bij RAVA geworden, nietwaar Ig ????

Leuke trips maakten we ook zo naar Waldeck (nee, niet in Loosduinen) waar een heel groot beeld stond bij een heel groot stuwmeer, sorry dat ik niet de opmerkingen weergeef die toen gemaakt zijn.....

Het wildwatervaren dat nimmer doorging...

Vopo'tje pesten aan de O-Duitse grens, terwijl de rest van de leiders zich vermaakten bij Lullus (ga mee weg !!)...

De wonderbaarlijk mooie trip langs de Moezel (ja op weg naar Cochem), we kwamen uit in Bernkastel....

De nachtelijke terugreis vanuit Luxemburg via Luik naar Bergeyk...

Vianden in Luxemburg niet te vergeten...

De rit door de Taunus, ja we hebben de heren heel wat van West-Europa laten zien.

Voor die trips gebruikten we in totaal 14 Volkswagenbussen en 7 personenauto's. We legden ca. 5500 km af...

Dit was Reisbureau RAVA.... over naar de orde van de dag.....

Waren er gedurende die tijd nu jeugdelftallen die er echt uitsprongen ??
dat wordt een hachelijke zaak -

Uiteraard waren ze er wel, zo denk ik aan het A-elftal o.l.v. de heren van Zee en de Koning, sorry als ik alle namen niet weet - een stel kan ik me wel herinneren : B.van Attenhoven, H. Heemskerk, F. Commissaris, H. Hoogerheide, H. Koreman, de heren zelf kunnen dit aanvullen,

Later :

G. Bauman, P. Botermans, M. Bouman, P. Zerstegen, G. van Lieshout, Fr. van Leeuwen, F. v.d. Heuvel, E. v.d. Laan, J. v.d. Smissen, A. Hulsegge, B. Schuit

Daarvoor het en mijn eerste kampioens-elftal met E. Sneek, H. Vonk, L. Rossi, A. Heemskerk, A. en P. Rossit, W. Lut, W. Oudshoorn, Th. Seesink, P. Houtman.

Een hele goede gooi maakt ook ons A-1 elftal met :

G. Bauman, P. Botermans, M. Bouman, J. Burg, J. Nolten, R. Jansen, F. van Leeuwen, N. Waayer, L. Jacobs, P. Meyer, P. Zerstegen, B. Kloor en Fr. van Heuvel.

En als laatste A-elftal te noemen :

M. Dominicus, P. Hess, G. van Lieshout, J. Burg, B. van Lieshout, P. Das, R. Keinhorst, M. Bouman, R. de Graaf, P. Zerstegen, L. Jacobs P. Meyer, A. Hulstegge -
dit was het elftal van de VVP - nachtmerrie ...

Als B-elftal herinner ik mij nog :

G. van Egmond, H. v.d. Steen, G. van Osch, E. van Leeuwen, F. Ogier, B. Schuit, R. Hoffs, F. Hazebroek, H. Vervloed, C. van Vliet en P. Jansen.

En nog een kampioens B-elftal :

J. Burg, R. de Graaf, R. Keinhorst, M. Dekker, L. Jacobs, R. Kagie, Fr. de Greef, P. Das, C. Lekahena, S. Zupelli, J. Nolten en G. van Lieshout.

En dan te besluiten met mijn laatste A-elftal :

E. Winnickzuck, E. van Genugten, W. de Jager, H. Koopman, J. van Ravenstein, N. Aretz, J. Dominicus, F. Nelemans, M. Lukassen, F. van Hagen, P. Jansen, N. van Lieshout.

Zoals U ziet zijn er heel wat jongens van het toneel verdwenen, maar gelukkig vinden we in onze huidige A-selectie ook heel wat namen terug en dan moet zo want ...

WIE DE JEUGD HEEFT, HEEFT DE TOEKOMST !

SALON

WENSA

Knipt en Föhnt

De modernste Kapsels.

Kleurt in de nieuwste

Voorjaarstinten.

Wilt U geholpen worden, maak dan een afspraak met Peter.

Telefoon 65 68 65 Scheepersstraat 154, hoek Beijerstraat.

Opel service
Reparatie Verkoop

Garagebedrijf
graaman

Zusterstraat 5

Tel; (070) 64 26 79

Den-Haag

Komen we aan het SLOTWOORD.

Na zoveel herinneringen opgehaald te hebben, moet je op een gegeven ogenblik stoppen - je blijft anders schrijven en dat alleen al bewijst dat het een goede tijd is geweest.

Er is ontzettend veel gebeurd, U heeft het kunnen lezen, maar niet het verleden doch het heden is belangrijk en als wij allen met hetzelfde élan en inzet de schouders onder deze mooie maar moeilijke taak zetten, dan kan het niet anders of over 25 jaar is er weer zo'n boek te schrijven.

Ik heb inmiddels afgehaakt, na 17 jaar vond ik dat dit wel mocht. Bovendien staan er gelukkig heel wat waardige opvolgers klaar en in mijn ogen is dát het grote winstpunt van onze geschiedenis....

Jongens die het hebben begrepen, ouders die het hebben begrepen, het bestuur dat alles duidelijk ziet - dan was het heel fijn RAVA 's "geschiedenis" te schrijven.

Geschiedenis die eigenlijk geen geschiedenis is, want men is nog volop bezig. Een nieuwe generatie staat te trappelen, kinderen van die ouders die wij mochten begeleiden en jongens die wij als piepkleine pupil zagen komen.....

I S D A T G E E N J E U G D B E W E G I N G ?????

Met dank voor Uw geduld geef ik het woord aan de werkers van de laatste jaren, de werkers van nú.....

Kees van Lieshout

=====

DE JEUGDAFDELING VANAF 1975

=====

De jeugdcommissie die onze jeugd de laatste vijf jaar heeft bestuurd kan er trots op zijn dat zij ondanks de woelige tijden waarin wij leven slechts op enkele plaatsen gewijzigd is, waarbij bij vertrek sprake was van uiteengaan in zeer goede harmonie.

Dat wil echter niet zeggen dat de jeugdcommissie de laatste jaren zonder meningsverschillen heeft doorgebracht. In tegendeel, zouden we willen zeggen. Met trots vermelden we in dit overzicht dat welk meningsverschil er ook op tafel lag de leden van de jeugdcommissie elkaar dit meningsverschil toestonden en na overleg altijd weer eensgezind de vergaderruimte verlieten.

Reeds in 1975 komen we de namen tegen van onze huidige secretaris R. Proost en onze voorzitter C. Ledderhof. Natuurlijk ontbrak in dat jaar ook C. van Lieshout niet en onze materiaalman F. Sens was ook toen reeds aanwezig. Ook de huidige pups-secretaris vinden we in de notulen terug. En wat te denken van de toenmalige pups-secr. F. Hierck en natuurlijk de alom aanwezige I. v. Bezooijen en zijn latere financiële opvolger A. ten Berge.

1975, Het jaar van de actie jeugdhonk maar ook van een grandioze Fancy-Fair.....

In 1976 werd de RAVA-jeugd bestuurd door dezelfde groep mensen als het jaar ervoor.

In 1977 echter kondigt één van de pioniers van het huidige RAVA jeugdwerk zijn vertrek aan. Ig maakt vrijwillig plaats voor een jongere. Bravo !! Dacht de jeugdcommissie het nu op de vergaderingen wat rustiger te krijgen, dan hadden zij dat goed mis.

Ig werd opgevolgd door.....Paul v.d. Broek die inmiddels alweer een onmisbare kracht in de huidige jeugdcommissie aan het worden is.

In 1978 namen we afscheid van F. Hierck en keerde J. Schellings terug naar zijn pups, welpen en minwelpen afdeling.

Onze huidige secretaris R. Proost nam de secretarispositie in en de jeugdcommissie werd versterkt met de komst van de heer P. Botermans. Deze ploeg loodste ons door de laatste der zeventiger jaren.....

Langzaam maar zeker naderen we het jubileumjaar maar daarmee ook het afscheid als jeugdcommissielid van de man die zonder overdrijving de geestelijke vader genoemd mag worden van alle huidige jeugdactiviteiten, natuurlijk Kees van Lieshout.

Enkele jaren geleden hadden we al afscheid genomen van hem als secretaris en in ons jubileumjaar verlaat hij ook de jeugdcommissie. De achterblijvende leden, nu nog versterkt met P. Hess, zijn aan hem verplicht het jeugdwerk voort te zetten en zij zijn dit dan ook vast van plan.....

In dit jubileum-overzicht willen wij de huidige ploeg o.l.v. de onverwoestbare C. Ledderhof de kracht en de energie van al hun voorgangers toewensen.

De toekomst voor de jeugd zit dan beslist goed !!!

Kampen en Duitslandtrips

Belangrijke jaarlijks terugkerende gebeurtenissen waren de traditionele kampen en Duitslandtrips waarover van een andere hand al het een en ander in dit blad is verschenen.

De terugblik was echter zo groot dat er voor mij ook nog een aantal herinneringen over bleven.

Bij de Duitslandtrips bevonden zich de laatste jaren twee "Duitslandtrips" naar.....België.

Eenmaal naar het Ardennenpark Les Etoiles, waar vooral de naam van de wel zeer lokale kroegbaas bij ons is blijven hangen. De aloude Waal werd al snel betiteld als Appie en in zijn huiskamercafé werd al snel menig pintje weggewerkt.

Ook stond de trip naar Les Etoiles bekend als de trip met de steile helling, waartegen iedere keer opnieuw naar de bungalows diende te worden geklauterd.

De andere Duitslandtrip naar België is de laatste in de rij en deze bracht ons naar een plaatsje vlak over de Limburg-Belgische grens en het daarbij in de buurt gelegen park La Frontiere.

Dat in dit park enkele grenzen werden overschreden mag in dit feestelijke overzicht best genoemd worden want hoe langer deze trip in het geheugen naar achteren wordt gedrongen hoe meer de vervelende herinneringen vervagen en de leuke blijven.

Wat te denken van leider Ton die halverwege de trip gewoon zijn gebit brak of van enkele leiders die aan het oog van de jongens ontsnapt, in het naburig gelegen Aken gezamenlijk een halve koe kochten.

De voorlaatste trip zal echter menig Duitslandtripper voor altijd bij blijven.

Dat was de trip naar Kirchheim, waar vele uren werden doorgebracht in een heus echt levensgroot biervat.

Tijdens de tripdagen is een beter verblijf niet denkbaar.....

Toch is Kirchheim de plaats waar ik één van de spannendste tennisedstrijden van mijn leven heb gezien.

Tot slot nog de opmerking dat namen noemen van hen die meegewerkt hebben aan het feit dat vele RAVA-jongens, maar óók leiders, altijd met een trots gevoel kunnen zeggen dat ook zij bij de groep hebben gehoord die een of meerdere van deze trips hebben meegemaakt, haast ondoenlijk is en daarom iedereen die er ook maar iets mee te maken heeft gehad : BEDANKT !!!

Hetzelfde geldt eigenlijk ook voor de kampen, waarvan er een aantal reeds in dit blad belicht zijn.

Ook hier door de vele kampen voor mij de gelegenheid een kleine bloemlezing samen te stellen van enkele waarbij ik nauw betrokken ben geweest.

Daar is allereerst, het moet en mag echt gezegd worden, het leukste kamp waar ik bij ben geweest.

Ik wil hier dan ook een uitzondering maken en de namen van de leiders die in België een aantal jaren geleden in het indianendorp hebben vertoefd in de buurt van Zonhoven allemaal noemen, zonder de andere kampen tekort te willen doen.

In België waren het Aad (Bram), Frits (hoe is het met de voetwond), Roy (onze dokter), Rob en natuurlijk de ook toen onvolprezen kok de heer van Bezooijen met zijn maatje Gerard Bauman.

Ja ja, het kamp van het hout halen bij de verkenner, de paspoortencontrole van Ig, het nachtelijk voetbalavontuur, de sluitingsavond met Sjef van Oekel en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Ook een grandioos kamp hebben we gehad bij de fam. Schilders in Weebosch, waarbij we weer in de buurt van Bergeyk en daardoor onder de vleugels van moeders kwamen.

Veel plezier hebben de jongens daar gehad van de paarden op de boerderij, het nabijgelegen bos waar stratego en bommenwerperij elkaar afwisselden. Speciaal was hier de voor het eerst in gebruik zijnde enorme tent, zodat ook bij slecht weer gezamenlijk kon worden gespeeld en het in de avond voor de leiders iets gemakkelijker werd de jongens in de gaten te houden.

Met opzet beperk ik mij bij mijn herinneringen tot enkele losse flodders daar anders een kampoverzicht met de dikte van het beroemde woordenboek zou ontstaan.

Kampen die ook in de toekomst zullen worden voortgezet (men heeft er zelfs een beul voor aangetrokken !!) zijn wederom iets uit de RAVA-historie die men moet hebben meegemaakt.

Hetzij als leider, hetzij als deelnemer, hetzij als allebei.

Ik ben, zonder sentimenteel te worden, blij te kunnen zeggen : "dat heb ik".

Hiermee besluit ik deze korte bloemlezing over trips en kampen en dank nogmaals iedereen die ook maar iets gedaan heeft om deze evenementen mogelijk te maken.....

ASSURANTIEKANTOOR

J.N.BURG

FINANCIERINGEN

ALLE VERZEKERINGEN

HYPOTHEKEN

Appelstraat 184, 2564 EK Den Haag, telefoon 25 19 91, giro 24 00 89

De huidige situatie

Wie de huidige situatie van onze jeugdafdeling bekijkt, ziet dat ook RAVA niet aan de vergrijzing van de bevolking ontkomen is.

Toch mogen wij, gezien het dalende geboortecijfer en de concurrentie van andere sporten niet mopperen over ons huidige aantal jeugdleden.

Een enorme impuls en de belangrijkste gebeurtenis van de laatste jaren op dit gebied is zonder meer de invoering van het mini-welpen voetbal waarbij ook onze zes- en zevenjarigen de kans krijgen al echte wedstrijdje te spelen, met bij RAVA gelukkig de nadruk op dat woord "spelen".

Zij brachten voor ons een leuke, nieuwe groep enthousiaste ouders mee en betekenden natuurlijk een voortzetting van het jeugdvoetbal bij RAVA.

Naast alle vertrouwde activiteiten zoals kampen, Sinterklaasfeesten, sportdagen, enz. werden wij de laatste jaren geconfronteerd met zeer drukke woensdagmiddagtrainingen en daaraan verbonden helpende moeders, heuse jeugdcarnavalsavonden waarmee wij toch wel iets unieks in huis hebben, vrouwelijke leidsters waaraan we natuurlijk al veel eerder hadden moeten beginnen en zo kan ik nog wel even doorgaan.

De hoop voor de toekomst is dan ook goed. Natuurlijk vallen er wel eens krachten weg, maar als uit de vereniging steeds opnieuw nieuwe mensen hun schouders onder het jeugdwerk willen zetten, zal dit zeker met succes worden voortgezet.

RAVA-jeugd ga zo door....

Jérôme Schellings

Beste RAVANEN.....,

Er is mij gevraagd, als oud-leider, een stukje te schrijven.

Het was in het jaar 1964 of 1965. Een junior-elftal moest op een zondag om 1 uur spelen in Pijnacker tegen Oliveo.

We waren keurig op tijd maar kregen daar te horen dat de wedstrijd later zou beginnen omdat het kleedhok (toen was het nog kleedhok) in gebruik was door dames die nog aan het handballen waren.

Eindelijk was die wedstrijd afgelopen en konden de dames zich gaan omkleden.

Dat omkleden vonden de jongens te lang duren. Tot één van de jongens de deur openmaakte en riep: "Zus, moet ik je even helpen met je B.H. ?"

Mochten er jongens zijn die in die tijd er bij waren, laat ook wat van je horen.....

F. Hoefnagel Sr.
Oud-leider.

HENK HEEMSKERK HERINNERINGEN
MEMOIRES VAN 'N OUD-LEIDER

Ja, als de hoofdredacteur van RAVARIA, Ad Munier, je vraagt om nog eens terug te kijken naar de periode dat je juniorenleider was, dan begin je te denken: hoe lang geleden was dat ook al weer en dan schrik je je in eerste instantie rot want dan blijkt dat al zo'n 6 tot 10 jaar terug te zijn.

In die 5 jaar heb je natuurlijk een hele hoop leuke en ook wel eens minder leuke dingen meegemaakt.

Ieder jaar was ik leider van een ander elftal, het ene jaar een C-elftal dan weer een A- of B-juniorenteam.

Het valt me op dat er eigenlijk nog maar weinig van die jongens nu in RAVA spelen. Bekende namen uit die periode waren b.v. de eerdergenoemde Ad Munier, die toen nog Adje heette en een van de rustigste jongetjes van de klas was.

Dan had je nog de huidige leider van pups 1, ene Paultje v.d. Broek, nou ja Paultje, toen-ie 15 was stak-ie al een kop boven mij uit en hij presteerde het om als we op de fiets of soms in de auto b.v. naar D.H.L. in Delft gingen, de hele rit door aan één stuk te praten zonder dat er iemand tussen kon komen. Nou, die Kampbeul is nog steeds niks veranderd.....

O ja, ik herinner mij ook nog een mooi moment uit de periode dat ik leider van een C-elftal was.

We speelden tegen Oranje-Blauw, het was rust geweest en we stonden al op het veld om aan de 2e helft te beginnen toen ineens een paniekerige vader met 11 langzaam smeltende ijsjes het veld kwam oprennen, voor alle jongens eentje. En zo moest de 2e helft 5 minuten uitgesteld worden zodat iedereen zijn ijsje op kon eten. En allemaal na afloop pijn in de buik van dat koude ijsje.

Met de A-junioren was het trouwens ook een mooie boel. Het was het laagste A-elftal, A 5 geloof ik, en zó sterk was het nou ook weer niet. Desondanks stonden ze op de helft van het seizoen op de 2e of 3e plaats.

In m'n overmoed zei ik: "als jullie kampioen worden geef ik een groot feest". Kon ik makkelijk zeggen want dat zouden ze toch niet worden. Maar wat gebeurde er, juist jullie raden het al, tóch kampioen, niet te geloven. En op een vrijdagavond kwam een delegatie van 3 man bij mij aan de deur om mij nog even te herinneren aan mijn belofte en of het niet gelijk de volgende avond kon.....

Gelukkig heb ik het nog een weekje kunnen uitstellen om het een beetje te organiseren maar het werd wel een superafsluiting van het seizoen.

Ja als je zo terugdenkt aan die tijd kan je nog wel een paar bladzijden volschrijven.

Maar laten we maar liever met zijn allen vooruit denken, te beginnen aan het 50-jarig jubileum van RAVA.

Want dáár maken we met ons allen een geweldig feest van, nietwaar ??

Henk Heemskerk

Voetballers ontmoeten elkaar op het veld

Tennissers ontmoeten elkaar aan het net

Judoka's ontmoeten elkaar op de mat

Zwemmers ontmoeten elkaar in het water

Schaatsers ontmoeten elkaar op het ijs

*Alle
Sportmensen
ontmoeten
elkaar bij*

**SPORT
SHOP
SCHEVENINGEN**

KEIZERSTRAAT 26
DEN HAAG
TELEFOON 070-502483

U PROEFT HET:

**'T IS VAN DE
WARME BAKKER**

J. J. A. Groenewegen

v/h BINNERTS

Schalkburgerstraat 222
Driebergenstraat 145
Hoefkade 563

tel. 800163
tel. 293841
tel. 880739

=====

SCHONE HERINNERINGEN VAN EEN HEER

=====

Aan mij werd gevraagd of ik ook iets wilde schrijven over mijn tijd bij RAVA en in het bijzonder als leider van de jeugd.

Nu moet ik zeggen dat ik 'n onvergetelijke fijne tijd heb meegemaakt, zowel als voetballer en als leider.

Als voetballer heb ik een geweldige jeugd gehad. Kampioenschappen, zomerkampen, feestavonden etc.

Uit ervaring, en ik meen genoeg andere verenigingen te kennen, zeg ik wat ik heb meegemaakt tijdens mijn RAVA-jeugd, waar vind je dat nu nog. Ik denk even terug aan mijn leider Ome Bertus de Koning (wat moet die man toch elke week genoten hebben van zijn jongens !!??) en wat te denken van ons aller Iggy (stuk veter).

Ik vergeet nooit zijn eindeloze speeches tijdens onze zomerkampen. Ik vergeet ook nooit Kees van Lieshout (wat een bergen werk die verzet heeft, ongelooflijk !) Kees, ik weet uit ervaring, je bent voor RAVA een wereldvent. Er lopen bij RAVA nog meer "wereldmensen" rond als het aankomt op werken en dat belangeloos, maar ik wilde het nu over mijn tijd hebben als leider van de jeugd.

Ik begon met een elftal toen ze het eerste van de pups speelden en eindigde toen ze naar de "zondag" gingen.

Tijdens deze jaren hebben we veel gelachen, zowel tijdens als voor en na de wedstrijd.

Ik was leider van jongens als Michel Cox, Rudie Quick, Joep v.d. Smissen, Richard Timmer, Eddy Prosperie, Harry Jabroer, Tonny van Leeuwen, Guido Swart en nog een paar waarvan me de namen niet direkt te binnen schieten.

Een aantal hoogtepunten werd aan mij gevraagd te noteren.

Nu, als ik begin te vertellen dan schieten mij telkens weer andere voorvallen te binnen maar als ik dat allemaal opschrijf wordt RAVARIA vast te dik !!!

Maar één wedstrijd schiet me altijd weer te binnen en dat was die van Te Werve - RAVA. Die jongens van Te Werve stonden bovenaan en waren stukken groter dan die van ons. Ik zal nooit vergeten hoe we ze aangepakt hebben. Wat een inzet, en 'n kameraadschap en we wonnen dan ook met liefst 4 - 1. Na de wedstrijd leek het wel of we de wereldbeker gewonnen hadden. Het beste bewijs was wel dat gelijk na de wedstrijd een vader van een van mijn jongens naar mij toe kwam en mij geld gaf voor een rondje voor de boys en zei dat hij enorm genoten had.

We hadden als leidersonderling ook een gezellige band.

Ik zou het met dezelfde jongens nog eens willen meemaken !!

Ik wilde het hierbij laten en eindigen met de woorden :

"RAVA, bedankt voor het verleden en véél succes en plezier in
het heden"

Paul Schönherr

=====

EEN DUIJK(ERS) IN HET VERLEDEN

=====

Dan word je gevraagd om een stukje bij te dragen aan een jeugdblad met een inmiddels zeer respectabele leeftijd, waarvan je overigens ook zelf nog een blauwe maandag mede de redactionele teugels hebt mogen laten vieren.

Dat was in de tijd dat, naar ik meen te herinneren, o.a. Hans Hierck en John Elbers van diezelfde redactie deel uitmaakte.

Verzocht werd mij om een beperkt aantal ervaringen uit mijn eigen jeugdperiode bij RAVA op papier te zetten.

Waarschijnlijk even onsamenhangend als dat ze nu bij mij opdoemen, zal ik trachten zomaar wat willekeurige herinneringen vast te leggen.

Het eerste wat ik zo voor mijzelf vaststel, als ik terug denk, is dat ik mij in mijn junioren- en pupillentijd, ik dacht zelfs meer intensief dan nu, betrokken heb gevoeld bij het hele verenigingsgebeuren.

Niet in de laatste plaats was dit mijnsinziens het gevolg van het feit dat de jeugdafdeling altijd heeft gebarst van de zeer actieve en inventieve mensen, die met originele ideeën er altijd voor zorgden dat de club wakker bleef.

Denk maar eens aan de kostelijke RAVA-Revue's van de hand van de heer van Lieshout. Sketches en liedjes waaraan menig RAVAAN actief of passief erg veel plezier heeft beleefd.

Het blad, dat je nu onder de neus hebt is ook zo'n stukje eigen jeugdactiviteit dat waarschijnlijk ten koste van menig zweetdruppeltje toch iedere keer weer goed gevuld van de persen rolt.

Ik denk ook aan de intensieve begeleiding van de leiders. Met hart en ziel wijdden bijvoorbeeld in mijn geval de heren van Lieshout, I. van Bezooijen en L. de Koning zich aan hun taak. Zo verzorgde eerstgenoemde heer b.v. zelf de training, waarbij hij zich overigens herhaaldelijk om onduidelijke redenen als een ware slangenmens in de meest bizarre kronkels draaide. Na de trainingen ontving iedere speler van hem een keurig uitgetypt verslag van de laatst gespeelde wedstrijd met daarin per speler een stukje commentaar omtrent de kwaliteit van het geleverde spel.

Regelmatig elftalbijeenkomsten ten huize van de leider aan de Wolweversgaarde droegen mede bij aan een voortreffelijke band in het elftal.

Ik denk ook aan de zomerkampen waar ik o.a. I. van Bezooijen met meesterschap de maaltijden zag verzorgen. Wie herinnert zich niet de voortreffelijke erwtensoepen en bruine bonenmaaltijden genuttigd bij zomertemperaturen van 25° - 30° Celcius !!

Uit de tijd dat ik in het eerste van de junioren speelde herinner ik me uit het jaar onder leiding van de heer de Koning dat wij, na een lange reeks wedstrijden ongeslagen te zijn gebleven, tegen G.D.S. kampioen zouden gaan worden.

Leider de Koning zou deze gebeurtenis niet onopgemerkt voorbij laten gaan en had flink wat (bederfelijke) eetwaren ingeslagen.

En ja hoor, natuurlijk, tegen G.D.S. werden de eerste verliespunten geïncasseerd en de heer de Koning bleef met zijn lekkernijen zitten ... Bij deze, zo maar bij elkaar geschreven, herinneringen wil ik het laten, toch wel met een zekeren heimwee terug denkend aan die fijne pupillen- en juniorentijd bij RAVA

HET WOORD IS AAN....

DE HEER J. MARGES

De heer J. Margés is wel één van de markantste RAVA-figuren uit onze vijftig jarige historie. Vanaf de oprichting is hij lid en was bovendien liefst 25 jaar lang secretaris van onze vereniging en bepaalde in die periode voor een belangrijk deel het gezicht van RAVA.

Wie Margés zei dacht RAVA en wie RAVA dacht zei Margés.

Al is hij het de laatste jaren wat rustiger aan gaan doen, zijn belangstelling voor RAVA en de RAVA-jeugd heeft hij nooit verloren, getuige het feit dat hij geen nummer van RAVARIA wil missen.

Uit de vele herinneringen staat het kampioenschap van het eerste senioren in 1961 hem nog levendig voor de geest.

De wedstrijd werd gespeeld op het terrein van Te Werve aan de Vredenburgweg. Bij die kampioenswedstrijd waren er veel junioren van RAVA aanwezig om het elftal naar de titel te schreeuwen, wat ook lukte.

Een goede prestatie van de jeugd vond de heer Margés ook het bereiken van de landelijke finales om de Bisschopsbeker.

Deze werden gespeeld op het terrein van VEP in Woerden.

RAVA bereikte daar de finale maar jammer genoeg verloren ze deze eer-
vol. Helaas is de naam van de tegenstander de heer Margés ontschoten
maar niet die van de spelers(zijn zoon speelde er in) zoals Nico de
Gier, Wim van Grol, Ton Schilperoort, Peter Dekker e.a.

Tot slot spreekt de heer Margés de hoop uit dat de RAVA-jeugdafdeling blijft doorgaan zoals dat in vijftig jaar al is gebeurd.....

EEN GOEDE BUUR.....

DE HEER W. VAN RONGEN

Met de heer v. Rongen, jarenlang jeugdsecretaris van VVP, hebben wij altijd in een fijne verstandhouding kunnen samenwerken.

En als er eens verschil van inzicht bestond (en dat kan nu eenmaal altijd gebeuren) dan werden de zaken gewoon uitgepraat en bleef de samenwerking tussen beide jeugdbesturen ongestoord.

Dat was toen zo en zo is het gelukkig nog steeds....

Desgevraagd gaf de heer van Rongen te kennen de weekends in Voor- schoten de leukste en prettigste vorm van samenwerking te hebben gevonden.

Twee verenigingen die er toen samen op uit trokken om in het weekend te lachen, gieren en brullen. Was het weekend voorbij en gingen ze naar huis dan werd er al weer naar het volgende uitgekeken.

Toevallig wist de heer van Rongen zich buiten zijn eigen vereniging enkele RAVA jeugdleden te herinneren die er toen bij waren zoals : Hans Vonk, Aad Heemskerk, Aldo en Pieter Rossit, Paul Schönherr.

Eigenlijk vindt de heer van Rongen het jammer dat zo iets nooit meer is teruggekeerd want hij heeft er weer best zin in.....

